

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudců JUDr. Michala Fridricha a JUDr. Ivany Placek ve věci žalobce: **SPEED LEM, s. r. o.**, IČ 48365211, se sídlem Michlova č. 593, Domažlice, zast. JUDr. Václavem Faltýnem, advokátem, se sídlem Náměstí Míru č. 143, Domažlice, proti žalovanému: **DHL Automotive, s. r. o.**, IČ 25634917, se sídlem Anny Letenské 7/34, Praha 2, zast. JUDr. Milanem Bedrošem, advokátem, se sídlem Pekárenská 12, Brno, **o zaplacení 49.830,12 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25. září 2015, č. j. 31C 273/2014 – 114,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 7.238 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta JUDr. Václava Faltýna.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem uznal soud I. stupně žalovaného povinným zaplatit žalobci částku 49.830,12 Kč s úroky z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 13.310 Kč od 02.04.2013 do zaplacení, z částky 13.310 Kč od 10.04.2013 do zaplacení, z částky 13.310 Kč od 17.04.2013 do zaplacení a z částky 9.900,12 Kč od 22.04.2013 do zaplacení a na náhradu nákladů řízení 27.711 Kč. Žalobce se uvedené částky domáhal z titulu dlužné ceny za přepravu zboží, kterou pro žalovaného uskutečnil z České republiky do Německa v období od 22.02.2013 do 14.03.2013 a vyúčtoval fakturami č. FV 31/13 ze dne 02.03.2013, č. FV 36/13 ze dne 10.03.2013, č. FV 40/13 ze dne 17.03.2013 a č. FV 43/13 ze dne 22.03.2013 v celkové sumě 53.240 Kč (4x 13.310). Žalovaný zaplatil pouze 3.409,88 Kč na fakturu č. FV 43/13 a proti zbylému nároku započítal svoji pohledávku z titulu náhrady škody, kterou mu měl žalobce způsobit při předchozí přepravě. Tento nárok žalovaného žalobce neuznává a započtení považuje za neplatné.

Soud I. stupně vzal za prokázané z nesporného tvrzení účastníků, že žalobce pro žalovaného provedl přepravu zboží za a) ve dnech 25. až 26.02.2013 (faktura č. FV 31/13), b) ve dnech 06. až 07.03.2013 (faktura č. FV 36/13), c) ve dnech 13. až 14.03.2013 (faktura č. FV 40/13), d) ve dnech 15. až 18.03.2013 (faktura č. FV 43/13), za tuto přepravu mu vyúčtoval celkem částku 53.240 Kč a žalovaný zaplatil pouze částku 3.409,88 Kč. Přeprava byla uskutečněna na základě objednávek žalovaného (jak z nich soud zjistil) ze dne 21.02.2013, 04.03.2013, 11.03.2013 a 13.03.2013, v nichž byla uvedena cena jedné přepravy zboží ve výši 11.000 Kč bez DPH. Faktury č. FV 31/13 ze dne 02.03.2013 byla splatná dne 01.04.2013, faktura č. FV 36/13 ze dne 10.03.2013 byla splatná dne 09.04.2013, faktura č. FV 40/13 ze dne 17.03.2013 byla splatná dne 16.04.2013 a faktura č. FV 43/13 ze dne 22.03.2013 byla splatná dne 21.04.2013. Podle uvedených faktur cena přepravy zboží byla vždy ve výši 11.000 Kč+DPH, celkem 13.310 Kč. Žalovaný žalobci sdělil dne 31.05.2013, že proti pohledávce žalobce ve výši 49.830,12 Kč započítává svoji pohledávku v téže výši podle faktury č. 2716353 splatné 18.01.2013 v souvislosti s prefakturací škodní události od firmy AUDI. Objednávkou přepravy ze dne 08.10.2012 žalovaný objednal u žalobce přepravu celkem 34 palet zboží ze Zdic do AUDI, která měla proběhnout od 09.10.2012. Podle listiny „Loading list“ ze dne 08.10.2012, č. přepravy 224319 bylo naloženo 22 palet zboží, dodacím listem č. 81508708 byly označeny 3 palety po 60 kusech. Podle přepravního dokladu VDA 4939 (Transportbeleg) ze dne 09.10.2012 byl počet transportních jednotek 22. Podle spedičního listu č. 224319 byla dne 10.10.2012 v závodu KOSTAL CR ve Zdicích naložena zásilka 22 palet elektrických spínačů pro příjemce AUDI AG, podle spedičního listu č. 224317 téhož dne byly naloženy 4 palety elektrických

spínačů a podle spedičního listu č. 224318 téhož dne bylo naloženo 8 palet elektrických spínačů. Účastníci učinili nesporným, že tuto přepravu zboží pro žalovaného zajišťoval žalobce a že celkem bylo naloženo 34 palet. Podle dokladu o zásilce VDA 4939 (Sendungsbeleg) u zásilky č. 00224319 byl počet nakládaných jednotek 22 (palet) a na dokladu je uvedeno, že došlo k dopravní ztrátě a že stanovené množství (kusů zboží) bylo 180, skutečné 120 a rozdíl činí 60, vztaženo k dodacímu listu č. 81508708. V průvodce (Laufzettel) ze dne 12.10.2012 je uvedeno jako zvláštní událost, že došlo k dopravní ztrátě u (haly) GR5, stejná poznámka je i u (haly) GS3 s tím, že 11.10.2012 ve 23.47 se objevil řidič, kterého před tím nebylo možné nalézt. K tomu je řidičem Zbyňkem L., jednatelem a společníkem žalobce, připsáno, že stále čekal v LKW a nikam nechodil. V průvodce dále stojí, že vyloženo bylo celkem 34 palet o objemu 44 m³, z toho 22 palet o objemu 21 m³ bylo vyloženo v hale GR5. Společnost AUDI AG sdělila dne 12.10. 2012 žalovanému, že v dodávce ze dne 11.10.2012, dodací list č. 81508708, nebyl dodán jeden obal (paleta) s množstvím 60 kusů zboží. K dalšímu dopisu ze dne 22.11.2012 byla připojena faktura č. 301179 z téhož dne na částku 1.931,40 Euro, v níž bylo uvedeno, že dne 09.10.2012 vznikla škoda, dodací list č. 81508708, dodavatel KOSTAL. Podle výpisu z účtu č. 7326242028 u UniCredit Bank žalovaný dne 22.12. 2012 zaplatil společnosti AUDI AG částku 8.517,64 Euro, v níž byla zahrnuta částka 1.931,40 Euro s variabilním symbolem shodným s číslem faktury vystavené společností AUDI AG.

Soud I. stupně věc po právní stránce posoudil podle § 580 a § 517 odst. 1 a 2 obč. zák. účinného v rozhodné době (zák. č. 40/64 Sb. dále jen „obč. zák.“), § 358, § 359 a § 610 obch. zák. a čl. 1 a čl. 17 odst. 1 Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční dopravě (vyhl. č. 11/1975 Sb., dále jen Úmluva CMR). Dovodil, že žalobce pro žalovaného provedl přepravu zboží, kterou mu řádně vyúčtoval a proto mu náleží odměna ve výši odpovídající žalované částce. Dále se zabýval důvodností žalovaným provedeného započtení. K tomu uzavřel, že ztráta jedné palety zboží při přepravě nebyla bezpečně prokázána. Pro kladný závěr svědčí doklad o zásilce VDA 4939, avšak průvodka (Laufzettel) působí rozporně, když na jedné straně se zde uvádí, že došlo k dopravní ztrátě (navíc však i v hale GS3), na druhou stranu v ní stojí, že bylo vyloženo všech 34 palet. Důkazy navržené žalobcem k prokázání jeho tvrzení, že přeprava byla provedena řádně, zahrnující kamerové záznamy z nakládky a vykládky zásilky a výsledky blíže neoznačených zaměstnanců společností KOSTAL CR, AUDI AG a Schnellecke Logistics Germany GmbH, soud I. stupně neprováděl, neboť to byl žalovaný, kdo přes poučení podle § 118a odst. 3 o. s. ř. neunesl své důkazní břemeno ohledně výše údajné škody, kterou mu měl žalobce způsobit. Žalovaný sice prokázal, že částku, kterou mu AUDI AG vyfakturovalo, zaplatil, avšak neprokázal výši škody, když z předmětné faktury č. 301179 závěr o její výši učinit nelze. Za těchto okolností nemohlo dojít

k započtení neprokázané pohledávky žalovaného za žalobcem proti prokázané pohledávce žalobce za žalovaným. Soud I. stupně uzavřel, že žalobce pro žalovaného provedl řádně přepravu zboží v únoru a březnu 2013 a vznikl mu nárok na odměnu ve sjednané a řádně fakturované výši, z níž žalovaný zaplatil pouze část. Soud I. stupně mu proto uložil povinnost uhradit i její zbytek, včetně povinnosti zaplatit úroky z prodlení, které žalobce požadoval v zákonné výši. O náhradě nákladů řízení rozhodl ve prospěch úspěšného žalobce podle § 142 odst. 1 o. s. ř.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonné lhůtě odvolání s odkazem na § 205 odst. 1 písm. b), e) a g) o. s. ř. Namítl, že soud I. stupně při hodnocení otázky ztráty palety nesprávně posoudil předložené doklady. Dokladem o dodání zboží je dodací list (Sendungsbeleg), ve kterém je uvedena výhrada ztráty zásilky, čímž je žalovaným tvrzená ztráta zboží prokázána. Listina označená jako průvodní list (Laufzettel) má jinou povahu, jejím smyslem je pouze kontrola časového průběhu přepravy (tzn. čas nakládky, odjezdu, příjezdu, vykládky). Tato listina obsahuje toliko plánované údaje a neslouží k evidenci zboží. Soud I. stupně přenesl na žalovaného důkazní břemeno o nedodání zásilky, ačkoliv bylo povinností žalobce prokázat, že zboží řádně dodal. Žalovaný prokázal existenci ztráty zásilky, za níž mu byla vystavena společností AUDI AG faktura 301179 na náhradu škody za ztracené zboží, v níž je uveden odkaz na oznámení o škodní události č. 2166/12 a na položku 81508708, uvedenou v dodacím listu „Sendungsbeleg“. Žalovanému není zřejmé, jakým (jiným) způsobem by měl prokazovat výši škody. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil, žalobu zamítl a přiznal mu náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Žalobce navrhl potvrzení napadeného rozsudku. Setrval na tvrzení, že veškeré naložené zboží ze sporné přepravy dodal a poukázal na to, že navrhoval k prokázání této skutečnosti u soudu I. stupně důkazy. Na faktuře od firmy AUDI AG žalovanému jsou nesrovnalosti ohledně data, kdy k dopravě mělo dojít, a jedná se jen o nějakou přefakturaci nákladů, nikoliv o vyčíslení škody v souladu s čl. 23 Úmluvy CMR. Žalobce po sdělení o tom, že došlo k nějaké ztrátě, informoval svoji pojišťovnu, která požadovala podklady, jež žalovaným dodány nebyly.

Podle obsahu odvolání uplatnil žalovaný odvolací důvody ve smyslu § 205 odst. 2 písm. e) a g) o. s. ř. (odvolací důvod podle § 205 odst. 2 písm. b/ o. s. ř. se týká pomnutí důkazů v souvislosti s (ne) koncentrací řízení, taková situace v řízení nenastala). Odvolací soud proto z podnětu jeho odvolání přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vyhlášení předcházelo, v souladu s § 212 a § 212a o. s. ř. Odvolání poté neshledal opodstatněným.

Podle čl. 1 odst. 1 Úmluvy CMR se tato úmluva vztahuje na každou smlouvu o přepravě zásilek za úplaty silničním vozidlem, jestliže místo převzetí zásilky a předpokládané místo jejího dodání, jak jsou uvedena ve smlouvě, leží ve dvou různých státech, z nichž alespoň jeden je smluvním státem této Úmluvy. Toto ustanovení platí bez ohledu na trvalé bydliště a státní příslušnost stran. Podle čl. 17 odst. 1 Úmluvy CMR dopravce odpovídá za úplnou nebo částečnou ztrátu zásilky anebo za její poškození, které vznikne od okamžiku převzetí zásilky k přepravě až do okamžiku jejího vydání, jakož i za překročení dodací lhůty. Podle čl. 23 Úmluvy CMR 1. Má-li dopravce podle ustanovení této Úmluvy povinnost nahradit škodu za úplnou nebo částečnou ztrátu zásilky, vypočítá se náhrada z hodnoty zásilky v místě a době jejího převzetí k přepravě. 2. Hodnota zásilky se určuje podle burzovní ceny, a není-li burzovní cena, podle běžné tržní ceny, a není-li ani burzovní ani běžná tržní cena, podle obecné hodnoty zboží stejné povahy a jakosti. 3. Náhrada škody však nesmí přesahovat 8,33 zúčtovacích jednotek za kilogram chybějící hrubé hmotnosti. 4. Kromě toho se hradí dovozní, clo a jiné výlohy vzniklé v souvislosti s přepravou zásilky, a to při úplné ztrátě v plné výši a při částečné ztrátě poměrným dílem; jiné škody se nehradí. 5. Je-li překročena dodací lhůta a oprávněný prokáže, že vznikla škoda z tohoto důvodu, je dopravce povinen hradit škodu jen do výše dovozného. 6. Vyšší náhradu lze požadovat jen tehdy, byla-li podle článku 24 a 26 udána cena zásilky nebo zvláštní zájem na dodání. 7. Zúčtovací jednotka uvedená v této Úmluvě je zvláštním právem čerpání tak, jak je definováno Mezinárodním měnovým fondem. Množství uvedené v odstavci 3 tohoto článku se převádí na národní měnu toho státu, kde se daný případ soudně projednává, na základě hodnoty této měny v den vydání rozsudku nebo v den, na kterém se strany dohodnou. Hodnota národní měny - ve smyslu zvláštního práva čerpání - státu, který je členem Mezinárodního měnového fondu, se vypočítává v souladu s platnou metodou ohodnocení užívanou Mezinárodním měnovým fondem pro jeho operace a transakce v dané době. Hodnota národní měny - ve smyslu zvláštního práva čerpání - státu, který není členem Mezinárodního měnového fondu, se vypočítá způsobem určeným tímto státem.

Odvolací soud postupem podle § 213 odst. 2 o. s. ř. zjistil z faktury společnosti AUDI AG žalovanému, že se týká škodné události, dnem vzniku škody je 09.10.2012, ztratily se části a nakládací prostředky svěřené do úschovy a škoda činí dle podkladů uvedených v příloze: hodnota materiálu dle doložení hodnoty 1.791,12 Eur, nakládací pomůcky 100,56 Eur, poměrné náklady na dopravu 39,72 Eur, výsledná částka v Eurech je 1.931,40. Z faktury žalovaného žalobci, vystavené dne 18.12.2012 č. 2716353, odvolací soud zjistil, že byla vystavena na částku 49.830,12 Kč s uvedením, že jde o přefakturaci faktury č. 301179 ve výši 1.931,40 Eur za poškozené zboží. Podle dopisu ze dne 14.05.2013 žalovaný opětovně zasílá žalobci fakturu č. 2716353 na částku

49.830,12 Kč pro možnost doložení pojišťovně všech potřebných dokumentů k vyřízení pojistné události.

Odvolací soud se po uvedeném doplnění dokazování se závěry soudu I. stupně zásadně ztotožnil. Žalovaným nastíněná otázka důkazního břemene byla soudem I. stupně správně posouzena. Žalovaný tvrdí započtení své pohledávky proti žalobou uplatněné pohledávce žalobce v rámci své obrany proti žalobnímu nároku, je tedy povinen prokázat, že měl vůči žalobci tvrzenou pohledávku na náhradu škody, způsobilou k započtení, a v tomto směru byl správně soudem I. stupně poučen. Důkazní břemeno v tomto směru leželo na žalovaném a nemůže je přenášet na žalobce poukazem na to, že by měl v souvislosti s žalovaným tvrzenou škodou prokazovat dodání zboží. Z listin, které byly předloženy k přepravě uskutečněné žalobcem pro žalovaného ve dnech 09.-11.10.2012, lze (oproti závěru soudu I. stupně, byť mu lze přisvědčit v tom, že údaje v nich jsou zčásti rozporné) mít za prokázané, že k nějaké ztrátě přepravovaného zboží nepochybně došlo. Faktura, kterou v souvislosti s touto ztrátou vystavila společnost AUDI AG žalovanému 22.11.2012 na 1.931,40 Eur však nijak neprokazuje výši škody, za kterou by měl odpovídat žalobce jako dopravce ve smyslu citovaných čl. 17 a 23 Úmluvy CMR, uvádějících mimo jiné, že náhrada škody nesmí přesahovat 8,33 zúčtovacích jednotek za kilogram chybějící hrubé hmotnosti. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný nemůže bez dalšího požadovat na žalobci náhradu té částky, kterou sám uhradil AUDI AG na podkladě jeho faktury v rámci jejich vzájemného smluvního vztahu. Nárok na náhradu škody proti žalobci jako dopravci je omezen citovaným ustanovením úmluvy CMR, na jehož podkladě měl žalobce při uplatnění svého nároku postupovat. Prostou přefakturací svého plnění společnosti AUDI AG fakturou č. 2716353, u níž ani není prokázáno, že byla žalobci předtím, než žalovaný učinil dne 17.05.2013 úkon k započtení vzájemných pohledávek, doručena, nemohl žalovaný svůj nárok vůči žalobci na náhradu škody v odpovídající výši řádně uplatnit. Nemohl proto ani blíže nespecifikovanou částku, uvedenou v této faktuře, použít jako svou pohledávku k započtení na pohledávku žalobce, uplatněnou v tomto řízení. Dopis žalovaného žalobci z 17.05.2013 tak nemohl způsobit zánik žalobou uplatněné pohledávky v důsledku započtení ve smyslu § 580 o. z. č. 40/64 Sb. účinného v rozhodné době. Způsobilý úkon k započtení nemohl žalovaný na tuto žalobcovu pohledávku učinit ani v průběhu tohoto řízení ve smyslu § 98 o. s. ř., protože není zřejmá výše jeho nároku ve smyslu článku 23 Úmluvy CMR. Odvolací soud proto dospěl shodně se soudem I. stupně k závěru, že žalobní nárok je důvodný a napadený rozsudek podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil, včetně správného výroku o nákladech řízení.

O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. ve prospěch i v této fázi řízení

procesně úspěšného žalobce. Náhradu představuje odměna advokáta za jeden úkon právní služby – účasti na ústním jednání ve výši 3.100 Kč podle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. s režijním paušálem náhrady výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 cit. vyhl., náhrada za ztrátu času za 8 půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 1 a 3 cit. vyhl. při cestě z Domažlic do Prahy a zpět a cestovné za tuto cestu osobním automobilem v rozsahu 300 kilometrů při sazbě 5,94 Kč za 1 km (vyhl. č. 385/2015 Sb.) podle údajů z TP vozidla, tj. 1.782 Kč. Náhrada nákladů řízení žalobce v odvolacím řízení činí celkem částku 5.982 Kč (3.100 + 300 + 800 + 1.782) a s 21% DPH částku 7.238 Kč.

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

V Praze dne 25. února 2016

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Hradová